

Tata, 2025. 10. 19.

Lekció: Lk 17,11-19; Textus Lk 17,19: „*Kelj fel, menj el, hited megtartott Téged*”

Kedves Testvéreim!

Mindenkinek hinnie kell valamiben vagy valakiben! Ez a mondás ma megállja a helyét a templom falain kívüli világban is. Minden ember érzi, hogy muszáj küzdeni és harcolni egy még nem látható jóért, beteljesedésért, hiszen ez ad célt és értelmet az élethez. Az igazi hit akkor jó, amikor tartós, amikor képes minden körülmények között megtartani Bennünket! Jézus a legtartósabbra tanít Bennünket ma a 10 leprás meggyógyításának történetén keresztül. Mind a 10 hitt valamiben, mind a 10 meggyógyult, mégis csak egynek a hitére mondja azt Jézus, hogy az megtartotta őt. **Melyik hit tartós melyik nem? Vajon a Te hited mennyire tartós Testvérem?** Vizsgáljuk meg igénken keresztül magunkat!

Az első az emberi hit szintje. Az igazi hit ismereten és bizalmon alapszik, nem pedig vak, nem hazardírozó, nem vállal fölösleges kockázatot, tehát nem szerencsejáték. Hadd hozzak két példát. **Szoboszlai Dominik** - a héten - a portugálok elleni meccs végén azért tudott gólt szerezni, mert volt hite: ismerte csapattársai képességeit és mozdulatait és elindult a hosszúra, mert bízott a labda odaérkezésében, bármennyire is fáradt volt. Egy másik példa. **Kapu Tibor**, a legújabb magyar úrhajós ismerte az úrhajója és csapata képességeit, így beszállt a kabinjába, hiszen bízott nemcsak a sikeres úrkilövésben, hanem a földre való visszaérkezésben is. Ez csupán két ismert példa arra, hogy a hit mennyire része ma is az életünknek. **Az emberi hit tehát nem negatív jelző, hanem egy szint, aminek megvan a maga plafonja, amíg növekedni tud.** Történetünkben egy behatárolt közösségről hallunk. **10 leprásról**, akik kolóniában éltek és mozogtak a kor elkülönítése szerint. Ma már Európában nem ismerjük a lepra betegséget, de Afrikában és Ázsiában ma is milliók szenvednek ettől a borzasztó betegségtől. Jézus korában gyógyíthatatlan volt, csak elkülönítéssel lehetett megoldást találni a terjedésére. Egyfajta életfogytig tartó piros Covid-tábla az illető életén. **Ők tízen valószínűleg sorstársként** tekintettek egymásra, tudták és ismerték a betegség lefolyását. Egyfajta ókori hospiceként segítették egymást, ha már másra nem számíthattak. **Hitték, együtt könnyebb elviselni a nyomorúságot.** Könnyebb elviselni a környezetük kirekesztő hozzáállását, könnyebb elviselni együtt az élet fájdalmait. Azonban a **vég felől egyiküknek sem volt kételye:** menthetetlenek, hamarosan meghalnak. Hónapok, évek vagy évtizedek kérdése csupán. **Az a hit, véges és nem tartós.** Időszakos célok és vágyak vannak, amit a fogyatékos hitünk táplál, de a végén a szomorú valóság dermed ránk: menthetetlenek vagyunk.

Nem véletlen, hogy **egy-egy hit szintlépés betegségek** vagy nehéz élethelyzetekben ér minket. **Már nem csak emberi hit, hanem az Istenbe, mint természetfelettibe vetett hit is megjelenik.** Egy mindenható erőben való bizalom, aki képes lehet meggyógyítani és megerősíteni. Ez a hit képes várni a **csodára és hinni** benne, hogy megtörténhet. Ez a hit, ha addig sosem tette, képes kérni és **könyörögni és engedelmeskedni** is, hiszen nincs más választása. **Ezt látjuk a történetünkben is.** 10 leprás, akinek semmi esélye a gyógyulásra, meghallják, hogy Jézus, akinek addigra már híre lett a vidékükön, épp Jeruzsálembe tart. **Ő tud segíteni! Hallottuk! Másoktól, ismerőstől, templomosoktól, papoktól, Jézus tud segíteni. Kérjük meg! Könyörödjünk, úgy sincs más reményünk.** A csoda pedig megtörténik, mind a 10-en meggyógyulnak. **Itt ki lehetne tenni a Vége táblát – Lukács mégsem teszi. Miért?** Mert ez a hit még nem a legtartósabb. **Ez a hit bármennyire is él át csodákat, tapasztalja meg Isten erejét, mégsem tartós.** A történetben ez úgy derül ki, hogy csak 1 megy vissza Jézushoz hálát adni. A többiek a helyi orvosi szakvélemény után, ami a korban a papság igazolása volt, meggyógyulva tértek haza. Majd beszélünk arról az egyről is, de **figyeljünk a másik 9-re előbb, mert sokan itt állunk, az ő hit szintjükön.** Az izraeliek hitték és félték az Istent, számukra nem volt kérdés, hogy tud csodákat tenni. Abban viszont tévesen hittek, hogy Isten az érdemeik szerint bán velük. Úgy gondolták, hogy Isten is egy üzleti partner, akivel lehet alkudozni és cserélni. Én adok alázatot és engedelmisséget, **Ő ad egészséget és áldást.** Az a 9 leprás a maguk kitudja hány hónapja, éve alatt abban a hitben voltak, azt a hazugságot hitték el magukban, hogy ők igazságtalanul jártak és nem érdemlik meg helyzetüket. Istennek csodát kellene tennie, így lennének kvittek, így lennének törlesztve a sérelmeik. **Nekünk jár a boldog élet, a teljes élet, hiszen mi vagyunk a kiválasztott nép.** Ehhez már könnyen tudunk kapcsolódni. A ma embere kiválasztott szerepben él. Minden rólam és rólad szól. Az Istenkapcsolatot beemelve ide pedig ugyanazt produkálja a szívünk, mint egykor az Izraeliknél: Ha én dolgozok és teljesítek, akkor Isten adjon sikert és haladást. Ha én imádkozom és templomba járok, akkor Isten adjon egészséget és boldogságot nekem és szeretteimnek. Ez ugyanaz az alku, mint akkor és ott. Ez a szív pedig nem veszi komolyan a Szentírás valóságát: a világ elromlott, végtelenül beteg és gyógyításra szorul. Az ilyen szív nem tapasztalja meg Isten imádatát igazán, ezért a csoda hatására néma és mozdulatlan marad felé. **Ez a hit pedig nem tartós, nem segít megállni örömmel és hálaadással a nyomorúságban és az abból való szabadításban sem.**

Akkor melyik hit a tartós? A samáriai hite, aki visszament Jézushoz. Miért? Nem tudjuk a nevét, csak a származását. Ma ezt úgy mondanánk: halmozottan hátrányos helyzetű volt. Samária népének bűnös állapotát szimbolizálja: akik hűtlenek és bálványimádók voltak, ellenségekkel barátkoztak és barátokat, testvéreket árultak el. Izrael népe megvetette kevert lakosságát és hitét, még a lábukat sem tették be a földjükre. Jézus azonban nem kerülte el őket, Benne megismerték Isten igazi arcát, igazi szeretetét. Ez a samáriai pedig érezte és tudta, hogy **nem méltó az Isten szeretetére, nem Isten igazságtalansága sújtja, hanem a bűn valósága és fájdalma emészti fel.** Nem Isten fordult el Tőle, hanem Ő Istentől. Ennek pedig a betegség a következménye. **Nem közvetlenül egy személy bűne, hanem a közösségé, amiben él: az emberiségé.** Amikor azonban találkozik a hozzá lehajló Istennel, akkor képes a lábaihoz borulni. **Amikor találkozik az őt nem kirekesztő Istennel, akkor érti meg, hogy mit jelent a feltétel nélküli szeretet. A tartós hit tehát ez: tudni és ismerni, sokkal nyomorultabb vagyok, mint gondolom. Érezni és bízni abban, hogy Isten sokkal jobban szeret, mint el tudom képzelni.** Erre pedig válasz az imádat és a hódolat, amely a teljes helyreállítást jelenti, nem csak fizikai, lelki gyógyulás is történt: „*Arcra borult Jézus lábánál és hálát adott neki.*”.

Mi közünk nekünk ehhez a történethez? Jézus Jeruzsálemben tart ekkor, miattunk és értünk, hogy a hitünk tartós legyen. Oda, ahol nem megtartja az életét, hanem elveszíti értünk. Nem megszabadul a láncokból, hanem rabságba és kötöttségekbe kerül miattunk. Jeruzsálemben megy, ahol mindenki megtartására törekszik azon keresztül, hogy a saját keresztyét is nehezen cipeli, majd magát is nehezen tartja a kereszten. Ez a tette mutatja, hogy Isten komolyan gondolja: szeret minket és meg akarja menteni a menthetetlen életünket. **Ez az evangélium, a jó hír, amely képes megtartani a legnehezebb időszakokban is, mert tudom: Isten tart meg! Mert szeret engem!**

Mindenkinek hinnie kell valamiben...! Te miben hiszel Testvérem? **Magadban és az emberi hit szintjén?** Ha igen, akkor nem rettent meg a végessége ennek a hitnek? **Vagy ott van Isten is a gondolataidban,** az Ő távlata, de még a saját szíved diktálja, mit kellene tennie az életedben? Megláttad ezen keresztül, hogy hiteddel nem Isten imádod, hanem magadat? Ha igen, akkor lépj ma szintet és vedd észre, hogy Isten jobban szeret, mint érdemled! **Ne csüggedj el a baj, a veszedelem és a nehézségek idején sem: Isten meg fog tartani Téged, helyre fog állítani!** Addig pedig keresd szabadító Urad akaratát, merre akar küldeni, hogy elmond az örömhírt Isten szabadító szeretetéről! Ámen!